

Rafiq HACIYEV. yazıçı-publisist

HADİSƏ YERİNDƏ

...Dərhal hadisənin baş verdiyi evə gəlmiş prokurorluq və əməliyyat işçiləri otağa girəndə qarşılaşdıqları müdhiş mənzərədən sarsıldılar: yerdə üç insan cəsədi var idi.

Döşəmədə ikiqat qalmış qadının qan sifətinə örtmüş, paltarını qaraltmışdı. Qarnına sıxdığı əllərinin arxasından axan qara qan damcılayaaraq palazın üstündə göl əmələ gətirmişdi. Meyitə baxan kimi düşünmək olardı ki, mərhum asanlıqla can vermək istəməyib. O, qatilə və ya qatillərə müqavimət göstərüb. Hətta cinayət törədilərkən onu sinəsindən bıçaq zərbələri ilə vurub öldürücü yaraladıqdan sonra belə əlbəyaxa mübarizəyə girişib, qatilə üstün gəlməyə səy göstərüb. Heç şübhəsiz ki, qadın çox qan itirdikdən sonra zəifləyib və cinayəti törədən naməlum şəxs sonuncu zərbə ilə onun nəfəsini kəsib. Döşəmədəki qan gölündə bu açıq-aydın görünürdü.

Ondan bir qədər aralı üzüqoylu yerə yıxılmış qocanın üz-gözüne isə möhkəm əl gəzdirmişdilər. Başını vurub partlatmışdılar-döşəmə beyni məhlulu ilə bulaşmış idi. Sifətində qan laxtalanmışdı: hansı isə küt alətin açdığı dərin şırımlar gicgahından başlamış çənəsindəək uzanmışdı.

Qız uşağının meyitinə baxmaq mümkün deyildi-buna ürək lazım idi. Daş ürək...

İstintaqçılar və əməliyyat işçiləri yaxşı bilirlər ki, adətən belə cinayət törədildikdə əvvəlcə ölənlərin şəxsiyyətini müəyyən edirlər, sonra isə qatil və ya qatilləri axtarırlar.

Öldürülənlərin şəxsiyyəti çox tez müəyyənləşdirildi: evin sahibi, 76 yaşlı Gülbala Məmmədov, onun qızı, 42 yaşlı Gülgəz Məmmədova və nəvəsi, 10 yaşlı Sevinc Məmmədova.

İndi qalırdı qatil və ya qatillər...

Hadisə yeri diqqətlə müayinə edilib protokol tərtib olundu. Meyitlərin və otağın şəkilləri, o cümlədən evin, həyətin, küçənin, qonşuluqdakı evlərin planı çəkildi. Meyitlərin ətrafında şübhə doğuran bütün əşyalar müəyyən edilib ekspertiza rəyi üçün götürüldü. Sahə döne-döne, özü də qarış-qarış yoxlanıldı, necə dəyərlər hər yer axtarıldı. Mərhumların doğmalarından, qohumlarından və qonşularından ilkin ifadələr alındı. Bunlarla kifayətlənmək olmazdı.

Əməliyyat işçiləri kənara çəkildilər. İndi söz məhkəmə-tibb ekspertinin idi. Cinayətlərin əksəriyyətinin üstünün aşılmasında onun rəyindən, qəti hökmündən çox şey asılıdır.

Daha bir müddət keçdi və məhkəmə-tibb eksperti meyitlərin xarici müayinəsinə dair öz ilkin rəyi ilə prokuroru və əməliyyat işçilərini tanış etdi. Şübhəsiz ki, onun yazdığı istiqamətverici məlumatları sətirbəşətir burra köçürməyə ehtiyac yoxdur. Rəyin qısa xülasəsini isə aşağıdakı kimi ifadə etmək olar:

"Gülbala kişi də, Gülgəz və Sevinc də iti və küt alətlərlə öldürülmüşlər. Gülbalanın burun kökü nahiyyəsindəki, ənsəsinin sağ tərəfindəki yaralar, həmçinin kəllə tağı sümüklərinin qəlpəli sınıqları, başının yumşaq toxumaları və beyninin yumşaq qışası arasındakı qansızmalar küt alətin təsirindən əmələ gəlmişdir.

(əvvəli **ötən sayımızda**)

QATİL HƏMİŞƏ CİNAYƏT YERİNƏ QAYIDIR...

“Mən prokurorluqda işləyən insanların əksəriyyətini sədaqətli və peşəkar işçi hesab edirəm. Təbiidir ki, belə adamlara etimad göstərmək, etibar etmək lazımdır”.

Heydər ƏLİYEV

oxuyarkən bir daha gözlərimin qarşısından keçir. Danışmaya bilmirəm. Ürəyim qəzəbdən döyünsə də, əllərim hirsdən əssə də.

Deyirlər ki, kamilliyin, rəhmduilliyn sonu, intəhası yoxdur. Razıyam. Amma sən demə, rəzalətin, qəddarlığın, vəhşiliyin, amansızlığın da həddi-hüdudu olmazmış.

...Gecədən təzəcə keçmişdi. Aman-sız qış küləyi yuxulu şəhəri dolaşırdı. Geniş çöllərdən, zülmətə qərq olmuş üfükün arxasından əsən külək həyatlərə hücum edir, evlərin damlarının

təsəlli verdi: "Yaxşı, yaxşı, hələlik faciəli bir şey yoxdur". Ancaq rahat olmadı. Bərk həyəcanlandı. Ömründə ilk dəfə tökəcəyi nahaq qanın istiliyi bütün bədənini bürüdü. Ürəyi yenidən gizildədi. İradəsindən asılı olmayaraq heyvani qorxu sifətində açıqdan-açığa nəzərə çarpdı. Çuxura düşmüş, şişkin gözlərinin altı göm-göy göyərüb torbalanmışdı. Dodaqlarının rəngi ağappaq bəyazlaşmış və qupquru qurumuşdu. Burnunun ucu uzanmış, don aparmış kimi ağarmışdı. Boğazı nazikləşmiş, xirtdəyi qabağa çıxmışdı, elə bil onun

üzərində vur-çatlasın qoparırdı. Hava təlatümə gəlir, qaynayır, guruldayır, qulaqbatırıcı səslərlə dolurdu. Küçələrin damarı çoxdan boşalmışdı. Rayon mərkəzinə yiyələnmiş arxalı zülmət, qatı qaranlıq ələmi elə çulğalamışdı ki, ister-istəməz adamı vahimə basırdı.

Quldur sərvaxtlığı və səssiz addımlarla qaraladığı evə doğru yavaş-yavaş irəliləyən naməlum şəxs də bütün cinayətkarlar kimi qorxub ətrafı dinlədi-məhəllə sanki ölüm yuxusuna getmişdi. Yalnız onun üz tutduğu evin ikinci mərtəbəsindəki pəncərədən zəif işıq gəlirdi.

Həyat qaranlıq idi. Külək vıyıldayır, haradasa damda qopmuş dəmir təbəqəsi dinqıldayır, yarı qurumuş ağac cırıldayırdı. Səma büsbütün zülmət pərdəyə bürünmüşdü. Nə ay görünürdü, nə də ulduzlar, heç işıldaşsa da gözə dəymirdi. Təkcə hindən toyuq-cücə səsi gəlirdi. Səssizcə həyətdəki səki ilə yeriməyə başladı.

Naməlum şəxsin üzü çox bəsit, göz qapaqları, yanağı və çənəsi şişkin idi. Gözləri yağmurlu hava kimi tutqunlaşmışdı. Addımlarını atdıqca hiss edirdi ki, onun yuxulu gözləri get-gedə qırğı gözələrinə bənzəyir, yırtıcılaşır. Bu gözlərdə səssizcə özünü bürüzə verən amansızlıq, rəhmsizlik vardı. Ev sahiblərini qəlbində asıb kəsə-kəsə fikirləşirdi: "İndi sizin də həyatınızı bu gecənin qaranlığı kimi qap-qara edəcəyəm. Hamınızı it kimi gəbərdəcəyəm". Ehtirasdan əllərini elə qüvvətlə bir-birinə sürtdü ki, oymaqları şaqıldadı.

Ürəyindən gizilti keçdi, öz - özünə

üzəri ilə bir kürəcik diyirlənirdi. Naməlum şəxs ara vermədən tüpürçəyini udurdu.

Aynabənd zülmət qaranlıq idi. Diqqətlə baxmağa başladı. Sanki baxışları zülməti, pəncərə şüşəsini, evin divarlarını yarıb keçəcəkdı. Qapılardan birini ehməl-ehməl aralayıb içəriyə boylandı. Gözləri alıcı quş kimi otağın küncündəki çarpayıda yuxuya getmiş qızın başı üstündə dərin düşüncələrə dalmış qadını və divarda zəif-zəif gülməşəyən lampanı aldı. Ürəyindəkilər qara şəvə kimi parıldayan qurd gözələrində tərpeşdi. Bəbəkləri atəş kimi yandı.

Nə qədər asta açılsa da qapının səsinə qadın dərin düşüncələr ələmindən ayrıldı. Dolaşmış əsəb hüceyrələri onun beyninin dumanlı guşələrini dərhal narahat etməyə başladı: kimsə arxasından dayanıb qaranlıqdan ona baxırdı. O, birdən-birə başını geri gəndərdi və elə həmin saniyə də gözələrinə şimşək parıldadı, bütün varlığı ilə eşitmə orqanına çevrilmiş adam kimi donub qaldı.

Qarşısındakı şəxsin qaşqabaqlı sükutu, bədxahlıqla ona ziilənmiş gözləri qadını qorxutdu. O, əlindəki bıçağı və dəmir lomu bərk-bərk sıxaraq dişlərini azacıq bükmüş, yerində donub qalmışdı. Bütün əzələləri yay kimi yığılmış, başı çiyinləri arasına qısılmış, boynu gərginlikdən qıpqırmızı qızarmışdı. Alacalı gözələrindən od çıxır, sirsifətindən divanəlik yağırdı. Parlıtsı qadının gözələrini kəsən ağzı enli və

sinin ortasından vurdu. Kişi üzüqoylu yerə yixıldı, bıçaq altında boğazının son tilişkəsi qalan qurbanlıq qoyun təki xırıldadı. Bir neçə saniyə keçməmiş onun ağzından güclü qan şoralandı.

Naməlum şəxs suyun içərisindən kənara atılmış nəhəng balıq kimi döşəmənin üstündə çapalayan, başı xurd-xəşil olub yanı üstə yıxılmış qocaya üçüncü-bu dəfə daha güclü və öldürücü zərbəni endirdi. Zərbə ilə bərabər otağın qaranlığında qulaqbatırıcı bir qışqırtı eşidildi. Bu, qocanın ölüm-qabağı son fəryadı idi. Otağa gərgin və üzüntülü sakitlik çökdü. Yataqda hələ də özünə gəlməmiş, şoka düşmüş qız döşəmədə anasının və qoca babasının meyitlərinin həndəverində yaranmış lehmə qanın dəhşətli mənzərəsindən çimçışdı. Sifəti gərildi. Onu yenə də əsməcə tutdu, sonra titrədi. Qatil bir əlində bıçaq, digərində isə lom qənsərində dayanıb heykəl təki soyuq nəzərlərlə ona baxırdı.

Qız onun daşa dönmüş üz ifadəsini görüb diksindi, alnında soyuq tər damcıları parladı. Elə bu zaman anasının qanına bələnmiş bıçağın isti parlıtsını çənəsinin altında hiss etdi:

-Dillən - deyib qatil bıçağı onun boğazına sıxdı. - De görüm, anan pulları və qızılları harada gizlədibdir?

Uşağın ürəyinin döyüntüsü çəkcic taqqlıtsı kimi gicgahlarında əks-səda verdi. Gözlərinə qan çökdü. Qorxudan əlləri titrədi.

Cavab ləngidi və qatilin səsi gərildi. Gözləmək onu hövsələdən çıxartdı. Gözləri hirsindən yanmağa başladı. Baş və şəhadət barmaqlarını dramatik tərzdə bir-birinə sürtüb uşağın üstünə çəmkirdi:

-Hanı pullar?..

Qız cıqırını çıxarmadan gözlərini ona dikib susurdu.

Çənəsinin sağ tərəfindən boğazına işləyən güclü bıçaq zərbəsindən süzülən qan damcılarını görüb rəngi sapsarı saralsa da qız naməlum şəxsə heç nə deyə bilmədi. Əsl həqiqətdə isə deməyə sözdə də yox idi-çünki o, anasının saxladığı pulları və qızılları harada gizlətdiyini bilmirdi.

Bundan sonra insanlığa sığmayan, hətta ən laqeyd, biganə adamın qanını belə donduracaq, qəlbinə təlatümə gətirəcək bir hadisə baş verdi. Qatil ağzını dağıdıb söyə - söyə özünü dəli-cəsinə mətbəxə vurdu. Qızdan söz almaq üçün ancaq faşistlərin edə biləcəyi bir vəhşiliyə əl atdı-qaz pilişəsini yandırıb əvvəlcədən hazırladığı dəmir parçasını onun üzərində qızdırdı və çarpayıda uzanmış qızın kürəyinə basdı. Bir, iki, üç, dörd, beş... Sanki paltar ütüləyirdi.

Uşağın çığırtısı ərşə dirəndi. Gözləri hədəqəsidən çıxdı. Hövvülləndi. Qışqıra-qışqıra, hönkür-hönkür göz yaşları axıda-axıda naməlum şəxsdən aman dilədi.

Bu nalələre əhəmiyyət verməyən qatil isə isti dəmir parçası ilə qızın kürəyini dağlamaqda davam edirdi.

Bundan sonranı qələmə almağa daha gücüm qalmayıb. Nələr keçirdiyimi təsəvvür etmək çətin deyil. "Damarlarımda qanın dondu" - sözlərinin mənasını məhz indi tamam-kamal anlayıram. İnsan nə dərəcədə qəddar və amansız olmalıdır ki, belə bir hərəkətə yol verərkən ürəyi, qəlbi daşa dönsün?

Bu insan cəlladının, fələyin əli ilə üç adamın ömrü zəmisinə salınmış bu qanlı biçinçinin sifətini daha dəqiq əks etdirmək üçün söz tapa bilmirəm.

Axtardığının yerini qızdan öyrənə bilməyən qatil lomla uşağın təpəsinin ortasına güclü zərbə vurdu. Bu zərbə günahsız bir qızcığazın on illik ömrünə faciəvi və əbədi nöqtə qoydu.

(ardı **növbəti sayımızda**)